

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Mă vestesc de deasupra peste cetatea cuvântului Meu cu zi de praznic sfânt, și întru în carte cu masă de cuvânt și am cetele cerești de sfinți și de îngeri în însoțire, căci singur nu umblu.

Eu sunt Cel ce sunt, fiilor străjeri pentru Domnul. Sunt purtat în nori de îngeri și Mă vede satana cu alai ceresc purtat și numai vaiete se aud între slujitorii lui satana, care văzut și nevăzut nu ostensc lupta împotriva lui Dumnezeu și a celor de pe pământ iubitori de cer, de Duh Sfânt, și care se fac locaș pentru Duhul Sfânt. Iar Eu, Domnul, rostesc primul cuvânt peste cetate și peste cei ce veghează aici, între cer și pământ, și spun:

Pace ție, cetatea Mea de venire cu slava cuvântului Meu pe pământ, și pace vouă, fiilor din cetate! Când spun acest cuvânt Eu vă învăluiesc în duhul liniștii și al păcii sfinte ca să vă deprind să lucrați ca Mine și cu Mine și pentru Mine prin toate lucrările care sunt aici de lucrat, o, și nu este în cer ceva sau cineva să nu se mire de măreția Mea cu voi în lucrare, de vremea aceasta a Mea cu voi pe pământ și cu sfinții și cu îngerii în cete, fiilor.

O, pace vouă, și vă alin acum ranele proaspete, că avem de purtat rane și dureri de la ele mereu, mereu, dar pacea cea sfântă aduce putere și har, aduce din cer alin, fiilor, și le purtăm pe toate cu sprijinul Tatălui, căci Tatăl este în Mine, iar Eu sunt în voi cu pacea Mea, și cu puterea ei puteți voi.

Mare lucrare are duhul păcii, mare, fiilor! Acest duh și lucrare a lui aduce fericirea peste fiii păcii, iar Eu, Domnul, am spus: *«Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema, iar cei blânzi vor moșteni pământul!»*, așa am spus.

O, pace vouă, fiilor!

Și acum, pace și iar pace celor ce Mă cunosc și Mă gustă cu dor și drag mereu, mereu când Eu Mă împart lor prin voi cu cuvântul! Pacea aduce alin, aduce mângâiere, iar lipsa păcii aduce tristețe și lacrimi și pe duhul rău, care se înfruptă cu nesăț din roadele reci ale nedragostei, ale duhului trufiei, care aduce nedragoste, duh care încă hrănește pe unii dintre cei ce știu bunătatea Mea, dulceața dragostei cuvântului Meu, pe care-l las pe masă la voi ca să-l împărțiți de hrană și de învățatură sfântă pentru cei ce se sfințesc ca să fie ei plăcuții Mei din vremea aceasta, locașul de odihnă pentru Domnul, numai să aibă ei înțelepciunea cea de sus ca să-L înțeleagă cu ea pe Domnul și lucrările Lui peste pământ, măi fiilor.

O, e mare lipsa de minte, e mare această lipsă, fiilor, iar omul se crede deștept, săracul de el! O, ce să fac Eu cu mintea cea de om? Omul s-a priceput cu mintea lui să se despartă de Dumnezeu în rai, să se dea mai mare, mai deștept și mai meritos ca Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, e nevoie de dragoste din cer, și de aceea am rugat pe fiii acestui popor să învețe pe dinafară lecția și lucrarea dragostei sfinte și să-și treacă mintea prin cartea dragostei zi de zi, ca să învețe să fie fii ai lui Dumnezeu tot timpul, plini de dragoste și de pacea cea de la dragostea sfântă, născută în inima și în lucrarea celui ce se alege să meargă cu Domnul vremea vieții lui pământești.

O, fiilor, să știți că n-am lăsat deoparte cuvântul cel de împlinit, pe care l-am lăsat peste voi că vom pune îngeri la hotare, și iată, în ziua aceasta sfântă și de mare sărbătoare între sfinți stăm acum cu voi la masă de cuvânt, și îi așezăm cu noi la masă pe cei ce iau pentru ei hrana aceasta, iar Eu spun: Vom pune îngeri la hotare de jur-împrejurul cetății care adăpostește venirea Mea cu sfinții pe pământ.

Dar iată, mai întâi trebuie să povățuiesc pe cei ce iau de la Domnul și să le spun lor că au ei nevoie de îngeri ca să fie ei ai lui Dumnezeu, și călăuziții Săi să fie ei. Cel dintâi înger păzitor și povățuitor și ocrotitor este ascultarea de Dumnezeu, de poruncile lui Dumnezeu, de cuvântul lui Dumnezeu cel proaspăt spus pe pământ în vremea aceasta de însăși gura Mea. Apoi urmează îngerii prin lucrările lor, care sunt: blândețea și smerenia inimii, bunăta-
tea, fiilor, văzute acestea în fapte, în purtare, în simțire, în vorbirea dintre frați, în duhul fră-
ției sfinte, fiilor. Urmează apoi rugăciunea cea primită, cea simțitoare și arzândă, cea plină
de pace între creștin și Dumnezeu, dacă este împăcare între om și Mine prin statură sfântă.
Postul și neîndestularea, care înseamnă post mai mult decât ai avea de toate și nu le mănânci
pentru ca să postești, și apoi mâncatul smerit, mulțumind lui Dumnezeu pentru darurile Lui.
Dragostea văzută în toate lucrând: în purtare, în mișcare, în răbdare, în umilință, în necărtire,
în nesupărare, în duh împăciuitoare, în neținerea minții a răului, totul cu grijă mare lucrat pen-
tru neslăbirea credinței și a faptelor credinței, toate dovedite prin jertfă pentru toate câte sunt
de lucrat și de împlinit, căci cei din cer lucrează mereu, fiilor.

Fiecare fiu de Dumnezeu este dator tot timpul cu pocăința cea pentru păcatele vechi și
noi, pocăință multă și cu sfială față de Dumnezeu și de semenii, că altfel nu se iartă păcatele,
nu se poate aceasta fără de smerenie pentru păcate. La spital, celui ajuns bolnav de tot îi ba-
gă sânge, oxigen, vitamine, și de toate câte sunt numite în felul lor pentru salvarea vieții
omului. O, așa și Dumnezeu cu cuvântul, caută să-l salveze pe cel ce nu trăiește după legile
vieții veșnice și i se strică mințile, credința, statornicia, dragostea și căldura cea sfântă între
el și Dumnezeu, între el și semenii cei de o credință cu el. O, cine să te mai ajute să fii cu
Domnul și cu viața cea vie, măi creștine, măi, că iată, lumea e pe moarte tot timpul, la fel și
biserica din lume, care nu mai lucrează după Dumnezeu, și face atâtea de capul ei, dacă nu
vrea să audă și să ia pe Domnul de viață a sa? Am pus pe masa lor tot timpul medicamente
și vindecare prin ele, dar dacă nimeni nu se simte bolnav stau toți în duhul amăgirii de sine.
Dar pe cei ce se hrănesc din izvorul Meu de cuvânt îi învăț mereu veghea cea sfântă, căci
am spus: *«Privegheați, că nu știți ziua întălnirii cu Stăpânul, nu știți la ce strajă din zi sau
din noapte, și de aceea privegheați!»*.

O, fiilor care luați pe Dumnezeu Cuvântul de la izvorul Lui de aici, puneți-vă îngeri tot
timpul, că altfel vă prinde diavolul fără de veghe peste voi și vă pune el îngeri de-ai lui, care
vă scrie apoi că n-ați avut îngeri din partea Mea ocrotitori împotriva diavolului vrăjmaș pe
viața omului, și mai ales a celor ce umblă să placă Domnului. O, nu vă cântăriți de la voi ci-
tirea cu sfinții care au avut destine pecetluite pentru lucrările lui Dumnezeu, ci măsurăți-vă cu
cei mai păcătoși dintre pământeni, ca nu cumva să vă trufiți și să vă poarte satana pe calea
trufiei de duh și de înălțare a minții, ci mai degrabă fiți sfoși cu voi înșivă, și apoi față de
cei din jur ca în fața celor din cer, că nu știți darurile Domnului. O, dar și sfiala trebuie alea-
să cum să vă fie ca să vă fie rușine cu voi înșivă, ca să vă simțiți fără merite, lipsiți de pre-
tenții, ca niște oameni vrednici de mila lui Dumnezeu în toată vremea față de cei păcătoși, o,
fiilor.

Iată, trebuie sfială pentru cumințenie de minți și de duh, sfială față de văzduh, de aer,
de soare, de lumină, de ziuă, de noapte, de toată facerea, de oameni, de animale, de păsări,
fiilor, că toate sunt făcute de Dumnezeu ca să se folosească omul cu sfială de ele și cu recu-
noștință că toate îi îndeamnă pe toți cei fără de sfiala din Dumnezeu născută pentru ca s-o
lucreze omul.

Iată îngeri la hotarele inimii și ale minții, ale simțurilor și obiceiurilor, o, și n-au făcut
aceasta cei ce n-au mai stat în bărcuța Mea cu fii. Nici unul n-a avut umilința și nici unul n-a
vrut să spună că voia lor i-a despărțit de Dumnezeu, și nu altceva sau altcineva, ci au spus
fiecare ce și-au ales să spună, ba că alții sunt de vină, ba că n-au fost prețuiți, ba că e Dum-
nezeu vinovat, și iată, așa și-au luat ei trupurile și s-au mutat cu ele lângă duhul lumii și lân-

gă lume și cu lumea, dacă cu frații creștini n-au mai dat să stea ei. O, numai după ce vezi că ai pierdut averea cea de mare preț, frații, pe fiii lui Dumnezeu, numai atunci plângi și suspini că n-ai știut să prețuiești ce ai avut ca dar de la Dumnezeu pentru binecuvântarea vieții tale de creștin cu Dumnezeu pe cale, și iată, nimeni nu te desparte de Dumnezeu, decât purtarea ta, nu a altuia, și numai tu ai puterea de a te despărți de Dumnezeu dacă nu-ți mai place cu îngerii, cu Dumnezeu Stăpân al vieții tale, și atunci voia lui Dumnezeu nu mai este voia ta, și ești despărțit de Dumnezeu prin voia ta, cea care se opune voii lui Dumnezeu.

O, fiilor, casele celor ce ascultă de Dumnezeu, de cuvântul lui Dumnezeu, sunt casele lui Dumnezeu, din pricina celor ce slujesc în ele voia lui Dumnezeu. Această lucrare de cuvânt sfânt și făcător de fii pentru Dumnezeu, aceste povețe aduse din cer pentru cei ce le împlinesc pe ele, știuți fiind ei împlinitori, acestea toate sunt cele ce îi girează ca fii ascultători pe cei ce țin seama de ele pentru mersul spre viață de rai, căci Eu în așa stare voiesc să-i aduc acum pe cei cu care Eu rămân. Dar dacă tu, creștine, ești văzut și știut că nu ai împlinirea cea după voia Domnului cerută pentru vremea aceasta de mare pază între lumină și întuneric, o, ce faci tu cu fața Mea, cu numele Meu, cu credința celor ce cred și se primesc unii pe alții prin credință? Ce faci tu cu cetatea cuvântului Meu și cu fața ei?

Această lucrare și apropiere dintre frați, de aceeași împlinire frați, aceasta îl girează pe fiecare creștin în parte față de ceilalți creștini de pe lângă calea Mea cu fii pe ea, și care poate fi judecată și lovită, disprețuită și zgâriată ori de câte ori cei de aproape nu calcă drept cu împlinirea care s-a așezat și se tot așează peste fiii cu care Eu, Domnul, va fi să rămân și să ajung la toate împlinirile care mai sunt de așezat cu toată taina lor dintre pământ și cer, ca apoi ziua Mea de slavă să strălucească în toată minunea ei și să fie pe veci legat satana și toți îngerii lui.

Și iată îngerul Meu, Ioan Botezătorul, cel care a călcat pe urmele Mele ca să-Mi poată fi sol și vestitor peste mulțimi și să fie crezut că vine și se arată din partea lui Dumnezeu, și căruia i-a fost găsită vină ca să fie pus deoparte prin jurământ satanic! El a slujit pe Dumnezeu încă pe când era în pântece pentru ca să se nască pe pământ cu șase luni înainte de nașterea Mea, și tot așa să și urce la Tatăl ca martor al adevărului că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu venit pe pământ.

— *Iată eu și Tu, Doamne, Tu și eu, o, Doamne, unul pe altul ne mărturisim că venim de la Tatăl, că am venit și că iarăși venim ca să întoarcem la pocăința cea pentru păcate pe mulți din cei scriși în cartea vieții și găsiți scriși și chemați la Tine, la masa Ta de slavă de cuvânt, iar cei ce-și înnoiesc mintea și nu și-o mai strică prin duhul trufiei de sine, aceia sunt și aleși dintre cei chemați, și sunt și cei credincioși, care rămân Ție, Doamne, căci au ei smerenia inimii ca temelie pentru viața lor cu Tine.*

O, ai dat daruri, Doamne, povețe care sunt daruri ai dat în ziua aceasta ca să ia cei ce Te urmează, Doamne. După ce ei înțeleg această lucrare îngerească, așezată la hotarele vieții lor cu Tine, vine apoi însemnarea hotarelor de jur-împrejur prin îngeri numiți și așezați. E mult de lucru și e greu de lucrat, e greu din pricina voii de sine, lucrată încă din plin de cei girați de apropierea lor de lucrarea cuvântului Tău și de fiii cei veghetori pentru împlinirile cele de la Dumnezeu.

Trebuie să așezăm aici cuvânt de veghe împotriva îngerilor lui satana, căci ascultarea de cele de la Dumnezeu ține departe pe satana și toate cele dinspre el trimise să slăbească mersul cel sfânt al poporului rămas în duhul credincioșiei, iar cei supuși lui Dumnezeu biruiesc pe satana să nu le poată face nimic rău, nimic străin de Dumnezeu.

Pe Tine, Doamne, să Te laude și să Te binecuvinteze toți cei care stau în duhul credincioșiei și al umilinței de duh! Iată, Te pregătești cu daruri, cu îngeri întăriți la hotare, și privești cum împlinesc creștinii voia Ta și dragostea sfântă și jertfa supunerii sfinte. Ești îndurerat pentru cei ce nu stau sub veghe și nu se tem de lucrarea lui satana asupra celor

neascultători și neveghețori și neumiliți, căci ei pot pierde taina sfințeniei și mintea apoi, și pot da vina pe Tine și pe cei ce Te slujesc între Tine și poporul care se hrănește din cuvântul Tău.

O, iată durere de la lipsa de veghe peste fiii care cred în venirea Ta cuvânt pe pământ, Doamne! Am fost neubiți și atunci când puteam să le dăm lumină multă la mulți, dar iată, și acum, omul se crede în stare el, și apoi învinuiește în părți pentru el.

O, nu poți să-Ți ții la piept o mână de copii rămași pentru Tine cu viața lor, iar lupta pentru viață e grea, nepriceput de grea pentru cei ce ar fi să stea în luptă pentru viață, nu pentru voia de sine, care nu înseamnă luptă, ci înfrângerea lui Dumnezeu înseamnă ea.

Așadar, să lucrăm tainic, Doamne, să punem îngerii de strajă, să stăm de strajă, o, Doamne, căci Tatăl ne ajută.

— O, ucenicule sfânt, de ar lua creștinul din Scripturi duh de ascultare și de credință neclătinată și înțelepciune ascuțită pentru mintea lui cea spre Dumnezeu! Acum e îndârjit satana și nu mai putem grăi fără de veghe. Grăim cu grijă, ca nu cumva neascultarea celor slabi să ne lovească și să-l bucure pe satana, căci nestatornicia celor slabi a slujit mereu pe îngerii vrăjmași, și au slăbit cu veghea îngerii lui Dumnezeu, și iată, îmbrăcăm în taină grăirea și avem grijă.

O, fiilor, învățați să vă lăsați în grija Mea de voi ori de câte ori satana dă să lucreze prin cei slabi lovirea feței Mele și lucrul Meu cu voi. De aceea vă spun mereu: Pace vouă, fiilor! Nu uitați că v-am povățuit din vreme să nu vă bage nimeni în lucruri încurcate și nedescurcate, că voi aveți de purtat pe Domnul dinspre cer spre pământ și că aceasta vă este lucrarea.

O, pace vouă! Pace vouă! Și iarăși, peste zece zile vom lucra și vom așeza pe cele de la Dumnezeu peste cetate și peste voi, și peste cine voiește să semene cu Mine și cu voi în ascultare și în smerenie, în iubirea cea pentru Dumnezeu, dinspre fii spre Dumnezeu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29-08/11-09-2021